

รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

วันที่ ๑๗ - ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

๑.๑ ข้อมูลทั่วไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งขึ้นจาก “โรงเรียนฝึกหัดครูมูลสิกกรรม จังหวัดนครราชสีมา” เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖ และพัฒนาต่อเนื่องมาเป็นลำดับ พ.ศ.๒๕๔๗ ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา” ตั้งอยู่ที่ ๓๔๐ ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่ประมาณ ๑๗๔ ไร่ ๓๐๐๐ ตารางวา โทรศัพท์ : ๐๔๔-๐๐๙-๐๐๙ เว็บไซต์ : <http://www.nrru.ac.th> นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังมีศูนย์เรียนรู้ ๒ แห่ง คือ ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเกษตร มีพื้นที่ ๑๐๐ ไร่ อยู่ที่ตำบลโพธิ์กลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และสถาบันวิจัยไม้กลายเป็นหินและทรัพยากรธรณีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเฉลิมพระเกียรติ มีพื้นที่ ๘๒ ไร่ อยู่ที่บ้านโกรกเดือนห้า ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มหาวิทยาลัยได้กำหนดอัตลักษณ์ให้เป็น “ที่พึ่งของท้องถิ่น” และหล่อหลอมให้บัณฑิตเป็นผู้มี “สำนึกดี มีความรู้ พร้อมสู้งาน”

ปีการศึกษา ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรจำนวน ๖๘ สาขาวิชา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ๕๕ สาขาวิชา ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ๒ สาขาวิชา ระดับปริญญาโท ๑๐ สาขาวิชา และ ระดับปริญญาเอก ๑ สาขาวิชา โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษา ๖ หน่วยงาน ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และบัณฑิตวิทยาลัย มีนักศึกษาจำนวน ๒๑,๖๑๓ คน บุคลากร จำนวน ๘๒๐.๕ คน มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้น ๕๗๓,๘๔๕,๔๕๐ บาท เป็นงบประมาณแผ่นดินจำนวน ๒๓๓,๓๘๖,๐๐๐ บาท และงบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย จำนวน ๓๔๐,๔๕๙,๔๕๐ บาท

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามีการดำเนินการในเรื่องของคุณภาพตามข้อกำหนดของ สกอ. และ สมศ. มาโดยตลอด และได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ โดยมีการจัดทำเป้าหมายของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของ สมศ. ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับกลุ่มวิชา

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยใช้ระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพโดยตามเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ สกอ. มีจำนวนตัวบ่งชี้ ๒๓ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของ สมศ. ๒๑ ตัวบ่งชี้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังเพิ่มตัวบ่งชี้ตามเอกลักษณ์อีก ๕ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาลอีก ๒ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งหมด ๕๑ ตัวบ่งชี้

๑.๒ ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา

๑.๒.๑ ตารางผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้	คะแนนประเมิน	ระดับคุณภาพ
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน		
ด้านคุณภาพบัณฑิต		
๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกมาหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๓.๕๗	ดี
๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	๓.๘๓	ดี
๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕.๐๐	ดีมาก
๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๒.๒๙	ต้องปรับปรุง
ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์		
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๒.๒๖	ต้องปรับปรุง
๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	๑.๙๒	ต้องปรับปรุง
๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	๑.๖๙	ต้องปรับปรุง
ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม		
๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และ/หรือการวิจัย	๕.๐๐	ดีมาก
๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	๕.๐๐	ดีมาก
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๕.๐๐	ดีมาก
๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	๕.๐๐	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน ๑๑ ตัวบ่งชี้ (๑)	๓.๖๙	ดี
ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน		
๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถาบัน	๔.๖๗	ดีมาก
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	๔.๕๐	ดี
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	๒.๑๖	ต้องปรับปรุง
ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน		
๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	๓.๗๔	ดี
กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์		
๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์สถาบัน		
๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	๕.๐๐	ดีมาก
๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	๓.๘๙	ดี
๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	๕.๐๐	ดีมาก
กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม		
๑๘. ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ		
๑๘.๑ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน	๕.๐๐	ดีมาก
๑๘.๒ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน	๕.๐๐	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน ๑๘ ตัวบ่งชี้ (๒)	๓.๙๘	ดี

หมายเหตุ (๑) และ (๒) ต้องได้ค่าเฉลี่ย ≥ 3.51

๑.๒.๒ ตารางผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับคณะ

คณะ	ผลการประเมิน ตัวบ่งชี้พันธกิจหลัก ๑๑ ตัวบ่งชี้		ผลการประเมิน ๑๘ ตัวบ่งชี้	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
๑. คณะครุศาสตร์	๓.๘๕	ดี	๔.๑๔	ดี
๒. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๓.๖๑	ดี	๓.๘๘	ดี
๓. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓.๘๑	ดี	๔.๐๗	ดี
๔. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๓.๗๗	ดี	๓.๙๘	ดี
๕. คณะวิทยาการจัดการ	๓.๘๑	ดี	๔.๐๗	ดี

๑.๒.๓ การรับรองมาตรฐานคุณภาพ

(๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีจำนวนคณะที่รับการประเมินจำนวน ๕ คณะ และ การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งจำนวน ๑ แห่ง

(๒) ผลการประเมินในระดับคณะ ๕ คณะ ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ ทั้งหมด ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนที่ศูนย์นอกที่ตั้งอำเภอปากช่อง เห็นชอบตามผลการประเมิน ภายในตามผลการรับรองของ สกอ.แต่ไม่ประเมินตามตัวบ่งชี้ของ สมศ. เนื่องจากการจัดการดำเนินการโดย บุรณาการทรัพยากรบุคคลจากหน่วยงานต่างๆของมหาวิทยาลัย ส่วนกรรมการบริหารหลักสูตรและคณาจารย์ ผู้สอนส่วนใหญ่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ จึงไม่สามารถแยกนับข้อมูลแยกตามรายตัวบ่งชี้ของ สมศ.ได้

(๓) ผลประเมินระดับสถาบันได้รับคะแนนเฉลี่ย ๓.๙๘ ระดับคุณภาพ ดี แสดงว่าสถาบันได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ที่ สมศ.กำหนด

๑.๓ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑.๓.๑ ระดับสถาบัน

สืบเนื่องจากผลการประเมินภายนอกที่ผ่านมา พบว่าผลผลิตและคุณภาพด้านงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ทั้งของคณาจารย์และบัณฑิตศึกษายังคงเป็นจุดอ่อนของมหาวิทยาลัยอยู่ แม้ว่าบางคณะจะมีการ พัฒนาผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้นก็ตาม มหาวิทยาลัยมีผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในเชิงคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานในระดับดีเป็นส่วนมาก แต่ในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณยังไม่ได้ผลสำเร็จตามเกณฑ์มาตรฐานหลายตัว เช่น ผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ ผลงาน วิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ และคุณภาพของอาจารย์

๑. มหาวิทยาลัยควรกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้คณาจารย์สร้างผลงาน ทางวิชาการ ทั้งในรูปของงานวิจัย ตำรา หนังสือ บทความวิชาการ และงานสร้างสรรค์อื่นๆ โดยกำหนดให้ อาจารย์ทำผลงานวิชาการอย่างน้อยปีละ ๑ เรื่อง ในรูปแบบของทีมวิจัย หรือนักวิจัยรุ่นใหม่นักวิจัย เชี่ยวชาญ ชำนาญการ รวมทั้งการสร้างร่วมมือของคณาจารย์จากหลากหลายสาขาวิชา/คณะ ในการทำ วิจัยในรูปชุดโครงการหรือแผนงานวิจัยที่ประกอบด้วยหลายโครงการย่อยซึ่งเป็นการบูรณาการองค์ความรู้จาก ศาสตร์หลากหลายที่มีความเชื่อมโยงกัน

๒. การบูรณาการงานวิจัยของอาจารย์กับวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยควร ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ช่วยนักวิจัยโดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงแก่นักศึกษาในการทำงานเป็นทีมร่วมกับ อาจารย์นักวิจัย การจัดทำระบบการบริหารคุณภาพผลงานบัณฑิตวิทยาลัย การจัดทำระบบติดตามผลการใช้

ประโยชน์จากงานวิจัย ทั้งการใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เชิงนโยบาย และเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหัวข้อหลัก (theme) ของการวิจัยที่เป็นศาสตร์เด่นหรือเป็นความถนัดเฉพาะของตนเอง โดยมุ่งให้เกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบสำคัญที่จะสร้างชื่อให้กับมหาวิทยาลัยในระยะต่อไป

๓. ในส่วนของการผลิตหนังสือและตำราวิชาการ มหาวิทยาลัยควรพิจารณาให้ทุนและให้การสนับสนุนอย่างครบวงจร ตั้งแต่การจัดทำต้นฉบับ การตรวจทานต้นฉบับ การจัดพิมพ์ต้นฉบับ การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาผลงาน และการตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่เพียงสนับสนุนการเขียนขอผลงานเพื่อขอตำแหน่งวิชาการเท่านั้น

๔. มหาวิทยาลัยควรเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีศักยภาพที่ตอบสนองต่อการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยในทุกพันธกิจ การกำหนดศักยภาพของคณะให้ชัดเจนว่าคณะใดควรจะมีจุดเด่นในเรื่องใด เพื่อให้มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนเป็นเรื่องราวไป เป็นการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการพัฒนาคนและการพัฒนา งานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. มหาวิทยาลัยควรเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในส่วนของ การปรับปรุงหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งในประเทศและผู้เรียนจากนานาชาติโดยเฉพาะในเอเชีย ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว การให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่เป็นอยู่ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ในประชาคมอาเซียนด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก ๘ สาขาวิชา รวมทั้งการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเชิงรุกในระดับภูมิภาค

๑.๓.๒ ระดับคณะ

๑ คณะครุศาสตร์

เป็นคณะที่มีผลการดำเนินงานที่มีค่าคะแนนการประเมินใน ๒ ลำดับแรกของการประเมินใน ครั้งนี้ ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๑๘ ตัวบ่งชี้ เท่ากับ ๔.๑๔ ระดับดี ตัวบ่งชี้ที่ได้คะแนนสูงสุดคือการที่บัณฑิตได้งาน ทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ (๔.๕๘) คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับตามกรอบมาตรฐาน TQF (๔.๐๙) แต่ยังมี บางตัวบ่งชี้ที่คณะต้องให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วนประกอบด้วย ผลงานของบัณฑิตระดับปริญญาเอก (๒.๒๙) ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (๑.๔๐) และผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรอง คุณภาพ (๒.๒๐) เนื่องจากคณะครุศาสตร์เป็นคณะที่มีรากฐานการดำเนินงานที่เป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัย อย่างยาวนาน ส่งผลให้บุคลากรของคณะมีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตบัณฑิตอย่างต่อเนื่องแต่อย่างไรก็ตาม คณะควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคณะภายใต้แผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาผลการดำเนินงานที่มีความชัดเจนให้มากขึ้น และมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาที่เป็นจุดอ่อนให้บรรลุผลภายในระยะเวลาที่ กำหนด นอกจากนี้คณะควรที่จะเป็นต้นแบบในมหาวิทยาลัยในเรื่องการจัดทำระบบการบริหารจัดการ หลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ได้ผลผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานผล การเรียนรู้ตามของแต่ละหลักสูตร

๒. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมีผลการประเมินด้วยคะแนนเฉลี่ย ๑๘ ตัวบ่งชี้ เท่ากับ ๓.๘๘ ระดับดี ตัวบ่งชี้ที่ได้ คะแนนการประเมินสูงกว่าคณะอื่นคือผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (๓.๕๖) ตัว บ่งชี้ที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วนอยู่ ๒ เรื่องคือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (๐.๘๕) และผลงานวิชาการที่ ได้รับการรับรองคุณภาพ (๐.๘๕) คณะจึงควรจัดกำหนดประเด็นทั้งสองเรื่องนี้ไว้ในแผนกลยุทธ์การพัฒนาของ คณะ และกำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องการบรรลุให้เป็นช่วงเวลา (milestone) เพื่อให้ง่ายต่อการติดตามวัดผล

สัมฤทธิ์ของงาน นอกจากนี้คณะควรปรับปรุงแบบการจัดการศึกษาให้เป็นสหสาขาวิชา เพื่อเชื่อมโยงการทำงานร่วมกับต่างคณะในการพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าจุดเด่นของคณะเป็นผลงานด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม คณะจึงควรพัฒนาผลงานทั้งสองด้านให้เข้มแข็งและยั่งยืนด้วยการใช้งานวิจัยเป็นฐานเพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการที่แท้จริงของชุมชนรวมทั้งเชื่อมโยงงานทั้งสองเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผลการดำเนินงานมี impact ต่อชุมชนเป้าหมายสามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานได้

๓. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะได้รับผลการประเมินด้วยค่าเฉลี่ย ๑๘ ตัวบ่งชี้ เท่ากับ ๔.๐๗ ระดับดี เป็นลำดับสองของการประเมินในครั้งนี้อาจจะแนะนำการประเมินเท่ากับคณะวิทยาการจัดการ แม้ว่าบุคลากรของคณะสามารถสร้างและใช้องค์ความรู้ทำงานร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง เช่น ผลิตภัณฑ์ด้านอาหารของโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารและโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ มีผลงานวิจัยหลายชิ้นงานที่มีศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดงานวิจัยใหม่ได้ แต่เมื่อเทียบกับสัดส่วนของคณาจารย์และนักวิจัยพบว่าค่าคะแนนการประเมินในตัวบ่งชี้ของงานวิจัยยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (๒.๒๕) งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ (๑.๖๔) รวมทั้งผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (๒.๔๖) ของคณาจารย์ด้วย แต่อย่างไรก็ตามหลักสูตรของคณะมีความหลากหลายมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถที่จะผลักดันให้หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งมีความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ได้ คณะอาจมีการทบทวนหรือวางแนวทางการพัฒนาหลักสูตรใหม่ในแผนการพัฒนาคณะในระยะต่อไป นอกจากนี้คณะควรศึกษาปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แล้วพัฒนาให้เป็นหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้สามารถแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของท้องถิ่น ทั้งยังเป็นการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีเอกลักษณ์ตามเป้าหมายที่กำหนด และภาพอนาคตของมหาวิทยาลัย และในที่สุดจะทำให้คณะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

๔. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะได้รับผลการประเมินด้วยค่าเฉลี่ย ๑๘ ตัวบ่งชี้ เท่ากับ ๓.๙๘ ระดับดี ตัวบ่งชี้ที่คณะทำได้ดีกว่าคณะอื่นคืองานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (๓.๑๗) คณะกำหนดเอกลักษณ์เหมือนกับของมหาวิทยาลัย ๕ ด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของคณะ ทำให้เกิดความสับสนในการจัดทำยุทธศาสตร์การบริหารผลงาน นอกจากนี้คุณภาพของคณาจารย์ยังไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สกอ. เนื่องจากบางหลักสูตรที่เปิดใหม่ เป็นหลักสูตรวิชาชีพที่คณะต้องสร้างมาตรฐานของหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของสภาวิชาชีพด้วย คณะจึงต้องเร่งประสานกับมหาวิทยาลัยเพื่อบริหารความเสี่ยงของหลักสูตรวิชาชีพโดยด่วน อย่างไรก็ตามคณาจารย์ของคณะมีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์โดดเด่น ชุมชนเป้าหมายสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง แต่ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์มีจำนวนน้อยมาก (๑.๗๓) และผลงานวิชาการ (๑.๖๓) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (๑.๕๙) รวมทั้งคุณภาพของคณาจารย์ (๑.๕๗) ได้รับผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก ดังนั้นคณะควรวางแผนบริหารจัดการเพื่อผลักดันให้คณาจารย์ผลิตผลงานในเชิงคุณภาพให้มากขึ้น ด้วยการสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่างๆ และปฏิบัติงานตามพันธกิจอุดมศึกษาอย่างบูรณาการให้มากขึ้น

๕. คณะวิทยาการจัดการ

คณะได้รับผลการประเมินด้วยค่าเฉลี่ย ๑๘ ตัวบ่งชี้ เท่ากับ ๔.๐๗ ระดับดี เป็นลำดับสองของการประเมินในครั้ง นี้ เป็นคณะที่โดดเด่นในเอกลักษณ์ของคณะและมีความชัดเจนในแนวคิดทิศทางการดำเนินงาน จัดบรรยากาศทางวิชาการมีความเหมาะสม น่าเรียน น่าทำงาน คณาจารย์และผู้บริหารแสดงให้เห็นว่าทำงานร่วมกันอย่างกลมเกลียว ซึ่งแม้ สมศ. จะไม่มีตัวชี้วัดในเรื่องนี้ก็ตาม ความสามัคคีเป็นหลักสำคัญในการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนางาน ขอให้รักษาสิ่งที่มีที่อยู่แล้ว พัฒนาให้โดดเด่นดียิ่งขึ้นต่อไป อย่างไรก็ตาม คณะวิทยาการจัดการมีเรื่องที่ต้องเร่งพัฒนาเร่งด่วนคือ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (๒.๓๕) งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ (๒.๗๖) คุณภาพของคณาจารย์ (๒.๐๔) และผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ (๑.๙๓) ตัวบ่งชี้ทั้งสองตัวนี้ เป็นเรื่องที่คุณเองตระหนักรับทราบปัญหาและกำลังพัฒนา ซึ่งต้องใช้เวลา อย่างไรก็ตามการผลักดันในเรื่องนี้ต้องช่วยทั้งตัวเองและได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ซึ่งเชื่อว่าจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องขึ้นสู่ระดับ ดี ในการประเมินครั้งต่อไป รวมทั้งให้ความรู้ในศาสตร์แห่งวิชาชีพ ด้านการบริหารจัดการแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น

วิธีปฏิบัติที่ดี (Good Practice)

กระบวนการมีส่วนร่วมของการประกันคุณภาพ บุคลากรส่วนใหญ่มีแนวคิดเชิงบวกต่องานประกันคุณภาพการศึกษา กองประกันคุณภาพการศึกษามีความพยายามสร้างความรู้ความเข้าใจที่ดีให้แก่บุคลากรทุกระดับในทุกภาคส่วน ทำให้บุคลากรเกิดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมและเห็นว่าผลการดำเนินงานของแต่ละคนคือผลรวมของมหาวิทยาลัยจึงทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ซึ่งได้ทำให้กระบวนการประกันคุณภาพกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำวัน และทำให้บุคลากร กลมเกลียว พยายามสร้างสรรค์ผลการประกันคุณภาพ เพื่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยโดยรวม และผู้ประเมินได้รับความรู้สึกว่าคุณภาพ การประกันคุณภาพว่าเป็นเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตามตามคำจำกัดความของ สกอ. เรื่องแนวปฏิบัติที่ดีนั้น จะเน้นกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีการดำเนินงานตามระบบ และเป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชนด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยยังไม่แสดงให้เห็นถึงการทำงานวิธีปฏิบัติที่ดีด้านการประกันคุณภาพอย่างครบวงจร แต่ก็สื่อให้เห็นว่ามีแนวโน้มการทำงานที่ดีต่อไปในอนาคต มหาวิทยาลัยจึงควรที่จะต่อยอดการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีเป็นตัวอย่างที่มหาวิทยาลัยอื่นนำไปใช้ต่อไปได้